

OFFICIA SANCTORUM,

Qui à tertio Ordine S. Patris nostri Francisci
celebrantur cum Octava.

DIE I. SEPTEMBRIS.

*Octava die S. Ludovici
Regis & Confessoris.*

Capitulum, Eccli. 31.

Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris : quis est hic, & laudabimus eum? Fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Gaudē Mater Ecclēsia,
Novæ laudis præconiō:
Quam Ludovici gloria
Solēmini replet gaudio.

De regno terræ vēhitur
Ad regni cæli solium:
Cujus vita dignoscitur
Forma virtutum omnium.

Fide purus, spe pateriens,
Et charitate fervidus:
Omni petenti largiens,
Pius, pudicus, providus.

Fraus, furor, violentia
Relegantur à subditis:
Signa conscant varia,
Virtutum ejus meritis.

Pro corona justitie
Jam coronatus gloria,
Nostræ memor miseriæ,

Cæli procurat præmia.
Trino Deo, & simplici
Laus, honor, virtus, gloria,
Qui nos regis mirifici
Coronet per suffragia. Amen.
Orate pro nobis beate Ludovice. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.
Magnificat gesta clarissima
sancti Ludovici divino cultu
devotum hodie præfens
collegium ; cujus sancta
conscendit anima, sub sine
felici regni perpetui cum
sanctis patriæ sublime so-
lilium.

Oratio.

Deus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum, de terræ regno ad cælestis regni gloriam transfulisti, ejus, quæsumus, meritis & intercessione, Regis regum Jesu Christi Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit & regnat.

Deinde fit Commemor.
S. Egidii Abbatis, & SS.
duodecim Fratrum martyrum.

Ad

In Octava S. Ludovici.

Ad Matutinum, Invitator.

R. egem regum Dominum.

*** Venite adorémus, Psalmus. V**enite, exultémus. 2.
Hymnus.

Nova regis præconiā
Solēmini digna canticō,
Devota promat Frāncia
Cantu laudens angélico.

Regis hujus religio,
Et aspectus religiosus
Monstrabant, quid de præ-
mio

Ejus gustaret animus.

Monstrant quoque miracu-
la,

Quantus sit in cælestibus,
Morbos atque pericula
Suis fugādo præcibus.

O quam dulce spectaculum
In Ludovico cerneret,
Qui virtutis signaculum
Ejus vultum inspiceret!

Nam vultus ejus claritas
Numquam in terra cõruit:
Nec effectus benignitas
Deo præsentē caruit.

Trino Deo, & simplici
Laus, honor, virtus, gloria,
Qui nos regis mirifici
Coronet per suffragia. Amen.

In primo Nocturno, Antifa.
Beatus, qui solium, iter & consilium malorum vitavit: sanctus ab infantia Ludovicus hæc tria semper declinavit. **Psalmus.** Beatus vir, qui non abiit, cum

reliquis, ut in Comuni Confess. non Pont. lxxiv.

Antiphona. Regni sedem consecutus, humilem se

præbuit: & in Sion constitutus, cultu Dei claruit. **Antiphona.** Suscepit ad meritum, gloria dotatur: caput Deo subditum cælo coronatur. ***.** Amavit eum Dominus, & ornavit eum. ***.** Stulam gloriæ induit eum.

Lectiones de Scriptura

occurrēte.
R. j. Rex regum regi filio regales parans nuptias, post certamen in fædō, ***.** Glorioso commercio cæli præbet delicias. ***.** Pro regno temporali, regnum habet cælestium Ludovicus in præmio. **Glorioso.**

R. ij. Felix terra, cujus rex sapiens, justus, clemens, modestus, pateriens: ***.** Cujus vultus est malis feriens, atque virtus bonos alliciens. ***.** Ludovicus sic terris præfuit, quod regnando cælos promeruit. Cujus vultus.

R. iij. Hunc naturæ genuit regno fructuosum, voluntas exereuit mundo gratiosum. ***.** Deus ipsum præbuit cælo gloriosum. ***.** Notam vitæ posuit hunc Deus, & tribuit signis virtuosum. **Gloria Patri. Deus.**

In secundo Nocturno, Antifa.
Invocantem exaudivit Deus regem humilem, & præclaris insignivit signis suum pöglem. **Antiphona.** Deductus in justitia, clemens

F 5 sub-

subiectis præfuit, leges, poenas, & præmia sapienter influit. *Antiph.* Coronatur gloria Sanctus, & honore, quia mundi gaudia duxit in umbræ. *V.* Os iusti meditabitur sapientiam. *R.* Et lingua eius loquetur iudicium.

Lectio iv.

PLura alia sanctus Rex Ludovicus, plena salutis mōnita, antequam spiritum redderet cælo, reliquit Philippo filio suo. Bellum (inquiens) contra Christianos sine urgente causa, & consilii tui iudicio, ne inferas: suscipere coactus, Ecclesias, & insontes conserves. Si tibi in aliquem bellum sit, aut si inter te subditi dissentiant, reconciliare, & componere omnia stude. Cui gladium, & stateram iustitiae committas, atende diligenter. Optimus regni iudices elegeris non sufficiat; sed iis solerter invigila, & quomodo se gerant inquire. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Summo Pontifici, tuo Patri spirituali devotissimus semper, & obedientissimus esto. Ordinatae sint, & moderatæ impensæ domus tuæ. Admoneo te, filii mi, & adjurando præcipio, ut si me priorem evocaverit Deus ex hac vita, pro salute animæ meæ

toto Gallie regno Missas celebrari, & orationes Deo offerri cures. Denique exopto tibi, & à Deo conferri precor quicquid bonum patrem filio expetere par est.

R. Gloriosus apparuit, non cultu præcedentis; sed cum incultus præfuit, more David ludentis, *R.* Nec ex hoc sibi desuit auctoritas regentis. *V.* Virgam virtutis habuit, in qua malos compescuit, sed sub norma clementis. Nec ex hoc.

Lectio v.

Morti proximus sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento muniri voluit: in qua se tam certo credere verum Christi corpus contineri professus est, ac si eum oculis in ea forma, qua cælum conscendit, intueretur. Demum sacro unctus oleo, & Cælitibus in auxilium advocatis, ac specialiter sancto Jacobo, sancto Dionysio, & sancta Genovefa, supra pectus in modum Crucis, oculis in cælum erectis, ore proferens: Introibo in domum tuam Domine, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo, ac animam tuam Deo commendans, hora nona, (qua videlicet Christus Dei Filius pro

pro mundi salute expiravit) vigesima quinta Augusti, anno Domini millesexcentis ducentesimo septuagesimo feliciter obdormivit. Eundem porro servum suum, in terris perpetua memoria, & gloriæ in cælis æterna corona donatum: Deus etiam miraculis honoravit.

R. Coram Rege conspicitur, liber in præda perditus, miraculosè fuit Rex Saracenis traditus; *R.* Et hostibus expostus. *V.* Jonas undis eripitur, Joseph detentus solvitur, & David antro positus. Et hostibus.

Lectio vj.

Hoc insignis miraculi loco ducendum, quod infideles audita ejus morte insolescentes, frustra ante victoriam triumphum contenerint: Dei enim providentia, & Carolus Siciliæ Rex, defuncti Regis frater, per clarò exercitu comitatus, paulò post Tunas apulsit, & impetum Barbarorum sic repræsit, ut pacem expetere coacti, his tantum conditionibus eam impetrarint, ut captivos omnes Christianos libertate donarent, ut Religiosis Dominicis, & Franciscanis liberam per totum regnum Evangelii prædicandi, & credentes baptizandi potestatem facerent:

ac rex Tunensis Regi Siciliae quadraginta aureorum millia quotannis solveret. Ità verè affirmari potest defunctum Regem de Mauris triumphasse, & exercitui nostro victoriam suis precibus impetrasse. Ejus facientur corpus primum in Siciliam delatum, deinde in Monasterio sancti Dionysii, juxta Parisios, honorificè conditum est. Miraculis denique coruscantem Bonifacium Octavus in numerum Sanctorum retulit.

R. Cùm esset in acubitu Rex internæ dulcedinis, arcens potentii spiritu pestes carnis & sanguinis: *R.* Bonorum septus ambitu, scetro fulsit regiminis. *V.* David regis sedit in solio, Salmōnis utens iudicio. Bonorum. G loria Patri. Bonorum.

In tertio Nocturno, Antiph. Habitabit confidenter Rex in monte Domini, quia vixit innocenter omni gratus homini. *Antiphona.* Rex virtutis in virtute divina lætatur, quia sibi de salute spes firma donatur. *Antiphona.* Innocens manus præbuit cordis quoque munditiam Ludovico, qui meruit regni cælestis præmia. *V.* Lex Dei ejus in corde ipsius. *R.* Et non supplantabuntur gressus ejus.

Leccio sancti Evangelii secundum Lucam.

Leccio vij. *Cap. 19.*
In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolan hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. Quest. Evang. quest. 46.

Regio longinqua, Ecclesia gentium usque ad fines terrae. Reverti se tamen dicit: abiit enim, ut plenitudo gentium intraret: revertetur, ut omnis Israel salvus fiat. Per decem mnas legem significat, propter Decalogum. Decem autem servos, quibus sub illa positus gratia praedicanda est. Sic enim intelligendum est, eis datas mnas ad usum, cum intellexerint eam ipsam legem, remoto velamine, ad Evangelium pertinere. Cives ejus, qui post eum miserunt legationem, dicentes se nolle ut regnet sibi, Judaei sunt, qui praedicationem Evangelii respuerunt.

* Fulget signis Rex insignis, * Nam agroris ejus votis praestantur remedia. * Dati neci liberantur, claudi, caeci reparantur, fugantur demonia. Nam.

Leccio viij. *Pauli post.*

Quod autem servi redentes rationem, ex eo quod acceperant, laudantur, quia lucrati sunt; significat eos bonam reddere rationem, qui bene usi sunt eo quod acceperunt ad augendas divitias Domini per eos qui credunt in eum. Quod qui facere nolunt, in illo significati sunt, qui mnam suam in sudario servavit. Mensam, cui danda erat pecunia, professionem ipsam religionis accipimus, quae tamquam publice proponitur ad usum necessarium salutis. * Regnum mundi supergressus, & ejus ornatum, regnum caeli jam ingressus sibi preparatum: * Nostros ad se regat gressus post hunc incolatum. * Peregre Jacob egressus ad Patris mandatum, Deum vidit, sic professus vitae colibatum. Nostros. **Glória Patri. Nostros.**

Nona Leccio de S. Egidio.

AD LAUDES,

& oct. Horas, Antiphona.

Ludovicus hodie decem rem indutus est, caelestis patriae regnum consecutus. **Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 18.** **Antiphona.** Omnis terra jubilet, Deo laeta serviens, laudibus invigilet, novum festum faciens. **Antiph. Ad**

te Deus meus, semper vigilavit; sicque nunquam reus caelos penetravit. **Antiphona.** Benedixit Creatorem in suis operibus Ludovicus gerens morem datum caeli civibus. **Antiphona.** Ludovicus Dominum de caelis laudavit, quando paulo minus a David dilexit: hic virtute geminus Rex in pace rexit, quem vivendi terminus ad caelos direxit;

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris; quis est hic, & laudabimus eum? Fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Hymnum novae laetitiae, Regi canamus omnium, Qui sancto Regi Franciae, Novi dat regni solium.

Ludovicus ex nomine Lucis dator exprimitur, Et custos in certamine Praesentis vitae ponitur. **E**rucis hostes concutens, Concussus aegritudine, Vitam invenit moriens, Tali felix certamine. **N**am sic in vita viguit, Ut patiendo vinceret; Et hoc in morte meruit, Ut moriendo viveret. **V**ivit ergo feliciter Rex Francorum in gloria, Quem Christus singulariter, Sua replevit gratia. **T**rino Deo, & simplici

Laus, honor, virtus, gloria, Qui nos regis mirifici Coronet per suffragia. Amen. * Ora pro nobis beate Ludovice. * Ut digni efficiamur promissionibus Christi. **Ad Benedicium, Antiphona.**

Benedictus Dominus, qui nobis erexit cornu, quod paulo minus a David dilexit: hic virtute geminus Rex in pace rexit, quem vivendi terminus ad caelos direxit;

Oratio. Deus, qui, ut supra. 104.

Deinde fit Commemor. S. Egidii Abbatis, & SS. duodecim Fratrum martyrum.

In ij. Vesperis, **Antiph. Ludovicus hodie, cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 133. & loco ultimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 137. Capitulum, Hymnus, & ut supra.**

Ad Magnificat, Antiphona. Magnificat miraculis Ludovicum divinitas, in quo conclorum oculis David fultit humilitas, Salomonis serenitas, & Ezechiae veritas, quem gratiarum titulis solemnem fecit populus Josiae par benignitas.

Oratio ut supra. 104. Et fit Commem. S. Stephani Confessoris.